

Itaka

takan antzestu du uda honetan Tsiprasek finantza erreskatearen amaiera. Abuztuaren 21ean emandako liturgia hartan solemnitare handiz mintzatu zen *Odisea* modernoaren bukaeraz.

Greziako kontinentearen mendebaldeko kostaldean dago Itaka, itsaso jonikoan. Handik mendebaldera, mila kilometro baino gehiagora, Kastellorizo irla kokatzen da Anatolia penintsularen azpian. Txipre eta Turkiatik hurbilago egon arren, Greziako Estatuari dago-kio. Kastellorizon, 2010eko apirillean, orduan lehen ministro zen Yorgos Papandreu sozialistak, Nazioarteko Moneta Funtzari laguntza finantzarioa eskatu zion, lehen erreskateari besoak irekiaraz. Zortzi urteko periploaren ostean, hortxe dugu herria erreferendumeraren eraman zuen gobernuburua: bere aurreko gobernuek abiatutako erreskateen bideari zintzo jarraitu dio, Troika eta kapitalaren aginduei men eginez. Odisearen bukaera Mediterranearen beste muturrean kokatu du eta eszenatoki gisa Homeroren Itaka hautatu izanak, maila sinbolikoan ere arauaren barruan dagoela erakutsi digu.

Azken hamarkadan greziar ekonomia astindu bortitza jaso du: 200.000 milioi eurotik gora, neoliberalismo basatienaren neurriak aplikatzeko konpromisoaren truke. Inpaktu soziala latza izan da: langabezia tasa %16 igo da azken hamarkadan; herritarren erosteko ahalmenak hondoa jo du: Europar Batasuneko batez bestekoaren %93tik %68ra murriztu da; soldatak %30 erori dira, pobrezia egoeran bizi diren greziarren portzentajea bikoiztu egin da. Austeritate neurriek gupidarik gabe kolpatu dituzte adin tarte guztiak: 2012. urtetik hona milioi erdi gaztek herrialdetik alde egin duten bitartean,

Aiala Elorrieta Agirre

EKONOMIALARIA

@aialuski

Azken hamarkadan greziar ekonomia astindu bortitza jaso du: 200.000 milioi eurotik gora, neoliberalismo basatienaren neurriak aplikatzeko konpromisoaren truke. Inpaktu soziala latza izan da: langabezia tasa %16 igo da azken hamarkadan; herritarren erosteko ahalmenak hondoa jo du. Europar Batasuneko batez bestekoaren %93tik %68ra murriztu da; soldatak %30 erori dira

pentzioak hamabi aldiz murriztu dira.

Kostalderik luzeena duen 13. herrialdea da Grezia, 1.400 irla ditu eta Mediterraneo itsasoan kokagune estrategikoa du. Ez da kasualitatea, hirugarren erreskateak abian jarri duen pribatizazio prozesu erraldoiaren barruan herrialdeko dozena bat porturen

salmenta aurreikusitako izana. Honezkerok esku pribatuetara pasatu dira portu nagusietako bi: Atenaseko Pireo eta Salonikako portua. Lehen, Txinako enpresa publiko baten esku geratu da (COSCO) eta bigarrena SEGT enpresa-taldearen esku –bertan nagusi dira diru-funts alemanak–. Datorren udazkenean itxiko dute Alexandroupoliseko portuaren salmenta: Turkiarekin duen lur mugatik oso gertu, gas naturalaren banaketaren mapan kokapen tentagarria du honek ere.

Pireoko portua Greziako garrantzitsuena izatearekin batera Mediterraneo handienetakoa ere bada. Bertan 1.500 pertsona baino gehiagok egiten dute lan. Krisia dela eta haien soldatak 1.500 eurotik 600 eurora jaitsi zirenez geroztik, ez dute igoerarik ikusi. Portua COSCO enpresaren esku dagoenetik gainera, lan eta osasun baldintzak geroz eta okerragoak dira. Azpikontratazio sistema konplexua inposatzen ari da: geroz eta langile gutxiago kontratatzen dute jardunaldi osoan, eta geroz gehiago azpikontratatzeko dituzte lana aurrera ateratzeko. Trebatu gabeko langileak azpikontratatzeko dira baina enpresa ez da segurtasun arriskuen erantzule egin. Bertako langileek ondotxo dakite Pireon gertatzen dena ez dela hutsala: “Pireon gertatzen dena, Europa osoan hedatuko den erregimen prekarioaren hastapena baino ez da”.

Itakako ikuskizunean Greziak bere patua bereganatu duela esan zuen Tsiprasek. Urteetako odolustearen ostean, zein patu geratzen zaio herriari? Europako teknokratek txalo eta laudorio artean hartu dute, baina agerraldi honek erakusten du erabat salduta dagoela Tsipras.

Zer xuxurlatu ote diote sirenen kantuek? ■